

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**Матеріали навчально-методичної конференції
«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ
ТА ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ОСВІТИ:
ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ, ІННОВАЦІЇ
ТА СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ»
(присвячена 70-річчю БДМУ)**

Чернівці, 2014

УДК 61+615.1:378.147 ББК 5:74.58

Редакційна колегія:

Бойчук Т.М. (голова), Геруш І.В. (заступник голови), Ходоровський В.М., Тодоріко Л.Д. (відповідальний секретар), Федів О.І., Колоскова О.К., Пашковський В.М., Кузняк Н.Б., Геруш О.В., Плеш І.А., Ткач Є.П., Грицюк М.І., Бойко А.В. (секретар).

Актуальні питання вищої медичної та фармацевтичної освіти: досвід, проблеми, інновації та сучасні технології: матеріали навчально-методичної конференції – присвяченої 70-річчю БДМУ (Чернівці, 23 квітня 2014 р.). – Чернівці, 2014. – 394 с.

У збірнику містяться матеріали навчально-методичної конференції педагогічних працівників Буковинського державного медичного університету, які висвітлюють методичні, методологічні, організаційні і психологічні проблеми додипломної та післядипломної підготовки лікарів, провізорів, медичних сестер, фармацевтів, можливі шляхи вирішення цих проблем у сучасних умовах. Окремі розділи збірника присвячені узагальненню досвіду впровадження кредитно-модульної системи організації навчального процесу, використанню інформаційно-комунікаційних технологій підтримки навчального процесу, приділено увагу питанням формування інноваційного, гуманістичного, демократично орієнтованого освітнього простору, який забезпечить умови для всебічного, гармонійного розвитку особистості та конкурентоспроможності майбутнього фахівця.

Усі роботи представлені в авторській редакції.

ББК 5:74.58

Рекомендовано до друку рішенням Вченої Ради Буковинського державного медичного університету (протокол № 7 від 27 березня 2014 року)

© Буковинський державний
медичний університет, 2014

ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА І РАЦІОНАЛЬНЕ ХАРЧУВАННЯ — ВАЖЛИВИЙ ФАКТОР ЗМІЦНЕННЯ ЗДОРОВ'Я <i>Н.В. Середницька</i>	346
МОЖЛИВОСТІ ОПТИМІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ З ДИСЦИПЛІНИ «ЕПІДЕМІОЛОГІЯ» НА КАФЕДРІ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ ТА ЕПІДЕМІОЛОГІЇ БУКОВИНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ <i>А.С. Сидорчук, В.Д. Москалюк, Л.І. Сидорчук</i>	347
ІНТЕРАКТИВНІ ЗАНЯТТЯ У МЕДИЧНІЙ ПЕДАГОГІЧНІЙ ПРАКТИЦІ <i>Л.І. Сидорчук, А.С. Сидорчук, В.К. Свіжак</i>	348
ДО ПИТАННЯ ПРАВИЛЬНОГО НАГОЛОШУВАННЯ ЛАТИНСЬКИХ МЕДИЧНИХ ТЕРМІНІВ <i>В.Г. Синиця</i>	349
АСПЕКТИ ПРАГМАТИКИ ПЕРЕКЛАДУ АНГЛОМОВНОГО НАУКОВОГО МЕДИЧНОГО ТЕКСТУ (З ДОСВІДУ РОБОТИ НА <i>ADVANCED LEVEL</i> НАВЧАННЯ У НЕМОВНОМУ ВИЩІ) <i>Н.М. Соловійова</i>	351
ВПРОВАДЖЕННЯ СВІТОВИХ ТЕНДЕНЦІЙ РОЗВИТКУ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ <i>Т.В. Сорокман, Н.І. Підвисоцька</i>	353
КУРСОВА РОБОТА – ОСНОВА ТВОРЧОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ЛІКАРЯ <i>В.Л. Таралло, М.З. Вацик</i>	354
МУЛЬТИМЕДІА-ТЕХНОЛОГІЇ НА ЗАНЯТТЯХ ЛАТИНСЬКОЇ МОВИ <i>М.М. Телеки</i>	355
ДЕЯКІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ КЛІНІЧНОГО МИСЛЕННЯ У КЛІНІЦІ ВНУТРІШНІХ ХВОРОБ <i>Я.М. Телекі, О.І. Федів, О.Ю. Оліник, О.І. Гараздюк</i>	357
ФІЗІОЛОГІЧНІ ІНДИКАТОРИ – ВАЖЛИВІ ЧИННИКИ ФУНКЦІОНАЛЬНОГО СТАНУ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНОГО ВУЗУ <i>І.Р. Тимофійчук, С.Б. Семененко</i>	358
ВПЛИВ ОСВІТНЬОГО ФАКТОРУ НА СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ ТА ФОРМУВАННЯ МІЖСОБИСТІСНОЇ ДОВІРИ <i>А.Д. Тодоріко</i>	359
ПРОБЛЕМА ІНТЕГРОВАНОГО ТА ІНДИВІДУАЛЬНОГО ПІДХОДУ В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ <i>Л.Д. Тодоріко</i>	360
РОЛЬ СЕРВЕРА ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ “MOODLE” У ПІДВИЩЕННІ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ <i>Л.Д. Тодоріко, І.О. Сем'янів, О.В. Підвербецька</i>	361
ШЛЯХИ ПОКРАЩАННЯ ВИКЛАДАННЯ СТУДЕНТАМ ДИСЦИПЛІНИ «КЛІНІЧНЕ МЕДСЕСТРИНСТВО В ХІРУРГІЇ» (СПЕЦІАЛЬНІСТЬ «СЕСТРИНСЬКА СПРАВА» /ОКР – «БАКАЛАВР») <i>О.Й. Хомко, С.Ю. Каратєєва, Р.І. Сидорчук, О.М. Плегуца</i>	362

що серед досліджених 75 % це студенти з вегетативним балансом нервової системи (нормотоніки), 17% – студенти з переважанням симпатичної нервової системи (симпатотоніки) і 7% – студенти з переважанням парасимпатичної нервової системи (парасимпатотоніки).

Зростання активності симпатичної нервової системи під час проведення модульних контролів відбувається у симпатотоніків і стає причиною зростання напруженості і погіршення емоційного фону. Вегетативна дисфункція, яка поглиблюється у симпатотоніків, є фізіологічною ціною за навчання. У парасимпатотоніків оцінювання функціонального стану під час звичайного навчального процесу встановило нижчі порівняно із нормою показники. Одні дослідники відмічають негативний характер зв'язку між рівнем активації симпатичної нервової системи і успішністю студентів, а інші вказують, що високий рівень напруженості позитивно впливає на успішність. Отримані показники вказують, що симпатотоніки демонструють високий рівень напруженості і погіршення емоційного фону, що може стати причиною декомпенсації і емоційного зриву в періоді функціональної втоми. Зміни показників функціонального стану парасимпатотоніків дозволяють віднести їх в групу населення з вираженим ризиком прогресування функціональних відхилень і хронічних захворювань.

Встановлені особливості реакцій студентів із переважанням відділів вегетативної нервової системи дозволяють прогнозувати поведінкові реакції і дають змогу передбачати рівень реактивності нервової системи в стресових ситуаціях під час виконання у майбутньому професійних обов'язків.

ВПЛИВ ОСВІТНЬОГО ФАКТОРУ НА СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ ТА ФОРМУВАННЯ МІЖОСОБИСТІСНОЇ ДОВІРИ

А.Д. Тодоріко

Кафедра психології та соціології

Буковинський державний медичний університет

Феномен довіри в сучасному світі є надзвичайно поширеним явищем. Це пов'язано, у першу чергу, з тим, що в процесі соціалізації індивід набуває певних правил та норм поведінки в суспільстві, що призводить до формування його свідомості. Узагалі, первинна соціалізація охоплює дитинство, юність та молодість, і притаманним є те, що людина соціалізується через своє безпосереднє оточення (родина, друзі, родичі). У цілому, інститутами соціалізації є сім'я та освітнє середовище. Вплив навколишнього середовища, і, зокрема, людської спільноти, сприяє на формування довіри індивіда на міжособистісному рівні та на його відношення до навчально-пізнавального процесу, а в подальшому і становлення фахового рівня, що актуалізує дане дослідження.

Метою дослідження є з'ясування впливу міжособистісної довіри на процес адаптації студентів-медиків.

Адаптація студентів-медиків – це процес пристосування до умов зовнішнього середовища, тобто, до умов процесу навчання. Роль міжособистісної довіри на мікрорівні, тобто між людиною-людиною, між людиною та соціальною групою варто окреслити основним фактором, що впливає на становлення особистості. У вищому навчальному медичному закладі таким є процес соціалізації – набуття та засвоєння індивідом системи норм, цінностей та правил поведінки студентів у системі вищої медичної освіти. У динаміці становлення даного процесу на студента-медика впливає, у першу чергу, його оточення (група), і зале-

жно від нього й формується довіра до людей.

Специфіка освіти зумовлена типом суспільства, в якому вона функціонує, і визначається політичним державним ладом, соціально-класовими та економічними відносинами. Разом з тим слід зауважити й роль наступності освіти в її історичному розвитку.

Детальніше зупинимось на освітньому факторі. Як зазначалося, система освіти – це соціальний інститут. Суттю ж, внутрішньою основою, найважливішою ознакою освіти є її здатність впливати на розвиток людини, готувати особистість до активної соціальної і професійної діяльності. Це відносно стійка форма соціальної практики, за допомогою якої функціонує суспільне життя, забезпечуються необхідні соціальні зв'язки та відносини, що характеризують суспільство у цілому. Освіта відрізняється від інших соціальних інститутів своєю спрямованістю, змістом діяльності, тобто функціями, про які вже йшлося вище.

Таким чином, у процесі навчання студент-медик засвоює соціальний досвід у формі знань, розвиває свої задатки та здібності, формує інтереси й нахили. Тут закладаються основи світосприйняття студента, розвиваються його здібності, навички суспільної та професійної діяльності. Через освіту здійснюється передача інформації про нагромаджені людством цінності матеріальної і духовної культури, забезпечується наступність у розвитку суспільного виробництва. Знання є провідною формою діяльності суб'єкта, його соціалізації. Вони стимулюють розвиток пізнавальних здібностей особистості, закладають основи допитливості, прагнення знань, пізнавальних потреб. Усе це зумовлює формування спрямованості студента на активну соціальну діяльність, творчу ініціативу у надбанні професійних вмінь та навичок та формує міжособистісну довіру у конкретному соціальному середовищі.

ПРОБЛЕМА ІНТЕГРОВАНОГО ТА ІНДИВІДУАЛЬНОГО ПІДХОДУ В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Л.Д. Тодоріко

Кафедра фтизіатрії та пульмонології

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Підготовка студентської молоді до життя в сучасних реаліях з формуванням необхідних компетентностей, зокрема, у сфері медичної діяльності, є головним завданням навчального процесу в університеті. Одним із засобів формування фаховості є індивідуальний підхід та інтеграція навчальних дисциплін.

Ідея інтегрованого навчання залишається достатньо актуальною, оскільки психосоматичним апокаліпсисом XXI сторіччя є криза адаптації. Домінуюче переживанням сторіччя – незадоволеність, зростає число людей «втомлених» від життя, змінюється психічний статус більшості людей. Психологічні проблеми – причина деградації як окремої особистості, так і суспільства в цілому. Демократизація збільшує рівень домагань і бажань людини. Домінує диктат свідомості над тілесним і духовним, мозок узурпує фізичну активність і м'язову компоненту, а при його перезбудженні нівелюється натура, навіть статева приналежність. ТанDEM психічного і тілесного – концепція єдиного організму, який спроможний забезпечити кожній людині самостійно досягти тієї чи іншої життєвої цілі, творчо самостверджуватися в різних соціальних сферах.

Як засвідчують основи фізіології та психології, вродженими у людини є не готові здібності, а тільки потенційні можливості для їх розвитку, тобто задат-